

PRZEWODNICZĄCY
Krajowej Rady Radiofonii
i Telewizji

DR.414.70.27.2020

Warszawa, dnia 29 grudnia 2021 r.

Fundacja EMANIO ARCUS

ul. Jagiellońska 10
05-120 Legionowo

D E C Y Z J A Nr DR-187/2021-1/758

Na podstawie art. 33 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2020 r. poz. 805 oraz z 2021 r. poz. 1676, dalej jako: u.r.t.) oraz art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 i 1491, dalej jako: k.p.a.) oraz art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b i ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 60 pkt 7 i art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, 1535 oraz 1773, dalej jako: u.f.p.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 20 listopada 2021 r. (sygn. DR.414.70.2020), zmodyfikowanego pismem z dnia 7 października 2020 r., **Fundacji EMANIO ARCUS** z siedzibą w Legionowie oraz w wykonaniu uchwały Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji Nr 226/2021 z dnia 16 września 2021 r.

postanawia się

rozłożyć na 18 rat II ratę w wysokości **870,40** (słownie: osiemset siedemdziesiąt złotych i 40/100), wynikającą z decyzji Przewodniczącego KRRiT **Nr 758/2019-R** z dnia 20 grudnia 2019 r. w sprawie udzielenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego w sposób cyfrowy rozsiewczy naziemny w multipleksie cyfrowym w standardzie DAB + (w multipleksie Rzeszów), w następujący sposób:

I rata - 48,35 (słownie: czterdzieści osiem i 35/100) - płatna do dnia **15 stycznia 2022 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **4,00** (słownie: **cztery**) **złote**;

II rata - 48,35 (słownie: czterdzieści osiem i 35/100) - płatna do dnia **15 lutego 2022 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **4,00** (słownie: **cztery**) **złote**;

III rata - 48,35 (słownie: czterdzieści osiem i 35/100) - płatna do dnia **15 marca 2022 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **4,00** (słownie: **cztery**) złote;

IV rata - 48,35 (słownie: czterdzieści osiem i 35/100) - płatna do dnia **15 kwietnia 2022 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **4,00** (słownie: **cztery**) złote;

V rata - 48,35 (słownie: czterdzieści osiem i 35/100) - płatna do dnia **15 maja 2022 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **4,00** (słownie: **cztery**) złote;

VI rata - 48,35 (słownie: czterdzieści osiem i 35/100) - płatna do dnia **15 czerwca 2022 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **4,00** (słownie: **cztery**) złote;

VII rata - 48,35 (słownie: czterdzieści osiem i 35/100) - płatna do dnia **15 lipca 2022 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **5,00** (słownie: **pięć**) złotych;

VIII rata - 48,35 (słownie: czterdzieści osiem i 35/100) - płatna do dnia **15 sierpnia 2022 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **5,00** (słownie: **pięć**) złotych;

IX rata - 48,35 (słownie: czterdzieści osiem i 35/100) - płatna do dnia **15 września 2022 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **5,00** (słownie: **pięć**) złotych;

X rata - 48,35 (słownie: czterdzieści osiem i 35/100) - płatna do dnia **15 października 2022 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **5,00** (słownie: **pięć**) złotych;

XI rata - 48,35 (słownie: czterdzieści osiem i 35/100) - płatna do dnia **15 listopada 2022 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **5,00** (słownie: **pięć**) złotych;

XII rata - 48,35 (słownie: czterdzieści osiem i 35/100) - płatna do dnia **15 grudnia 2022 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **5,00** (słownie: **pięć**) złotych;

XIII rata - 48,35 (słownie: czterdzieści osiem i 35/100) - płatna do dnia **15 stycznia 2023 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **6,00** (słownie: **sześć**) złotych;

XIV rata - 48,35 (słownie: czterdzieści osiem i 35/100) - płatna do dnia **15 lutego 2023 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **6,00** (słownie: **sześć**) złotych;

XV rata - 48,35 (słownie: czterdzieści osiem i 35/100) - płatna do dnia **15 marca 2023 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **6,00** (słownie: **sześć**) złotych;

XVI rata - 48,35 (słownie: czterdzieści osiem i 35/100) - płatna do dnia **15 kwietnia 2023 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **6,00** (słownie: sześć) złotych;

XVII rata - 48,35 (słownie: czterdzieści osiem i 35/100) - płatna do dnia **15 maja 2023 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **6,00** (słownie: sześć) złotych;

XVIII rata - 48,45 (słownie: czterdzieści osiem i 45/100) - płatna do dnia **15 czerwca 2023 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **6,00** (słownie: sześć) złotych;

U z a s a d n i e

Decyzją Nr 758/2019-R z dnia 20 grudnia 2019 r. została udzielona Fundacji EMANIO ARCUS z siedzibą w Legionowie koncesja na rozpowszechnianie programu radiowego w sposób cyfrowy rozsiewczy naziemny w multipleksie cyfrowym pod nazwą „Bezpieczna Podróż” (multipleks Rzeszów).

Zgodnie z pkt. 4 ww. decyzji z dnia opłata za udzielenie koncesji wyniosła 8.704 (słownie: osiem tysięcy siedemset cztery) złote i opłatę tę rozłożono na 10 rocznych rat po 870,40 zł (słownie: osiemset siedemdziesiąt złotych i 40/100).

Wnioskiem z dnia 7 lipca 2021 r. stanowiącym modyfikację wniosku z dnia 20 listopada 2020 r. Fundacja EMANIO ARCUS zwróciła się m.in. o rozłożenie na 18 miesięcznych rat II raty wynikającej z ww. decyzji koncesyjnej. Do wniosku załączono proponowany harmonogram spłat.

W uzasadnieniu pierwotnego wniosku podniesiono, iż *Radio Bezpieczna Podróż do chwili obecnej nadaje sygnał testowy i jedynie w Warszawie, gdyż zgodnie z deklaracją koncesyjną żaden multipleks nie został uruchomiony zgodnie z założeniami koncesyjnymi (...)*. Ponadto podkreślono, iż Fundacja znalazła się w trudnej sytuacji finansowej z powodu pandemii COVID-19.

Powyższy wniosek został podpisany zgodnie z zasadami reprezentacji obowiązującymi w Fundacji.

Dokonując analizy wniosku KRRiT stwierdziła, co następuje:

1. Podstawę materialnoprawną rozstrzygnięcia w zakresie rozłożenia na raty należności z tytułu opłaty koncesyjnej stanowi art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p. Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 2 u.f.p. należności, o których mowa w art. 60, właściwy organ może na wniosek zobowiązanego a) umarzać w całości - w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym; b) umarzać w części, odraczać terminy spłaty całości albo części należności lub rozkładać na raty płatność całości albo części należności - w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego. Art. 64 ust. 2 ww. ustawy stanowi, że

właściwy organ, na wniosek zobowiązanego prowadzącego działalność gospodarczą, może udzielać określonych w ust. 1 pkt 2 ulg w spłacie zobowiązań z tytułu należności, o których mowa w art. 60, które: 1) nie stanowią pomocy publicznej; 2) stanowią pomoc de minimis albo pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie - w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis; 3) stanowią pomoc publiczną: a) mającą na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi, b) mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce, c) zgodną z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej, której dopuszczalność została określona przez właściwe organy Unii Europejskiej, udzielaną na przeznaczenia inne niż wymienione w lit. a i b. Jednocześnie zgodnie z art. 60 pkt 7 u.f.p., środkami publicznymi stanowiącymi niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym są w szczególności następujące dochody budżetu państwa, dochody budżetu jednostki samorządu terytorialnego albo przychody państwowych funduszy celowych: dochody pobierane przez państwowe i samorządowe jednostki budżetowe na podstawie odrębnych ustaw.

Art. 64 ust. 2 pkt 1 u.f.p. określa więc, że właściwy organ może udzielać ulg w spłacie zobowiązań z tytułu należności, które nie stanowią pomocy publicznej. Przyjmuje się, że poprzez rozłożenie należności na raty Wnioskodawca nie uzyskuje korzyści finansowej prowadzącej do jego uprzywilejowania w stosunku do innych podmiotów działających na rynku, co jest jedną z podstawowych przesłanek pomocy publicznej. Korzystanie z ulgi w przypadku rozłożenia na raty płatności raty opłaty koncesyjnej jest związane z koniecznością zapłacenia opłaty prolongacyjnej, zgodnie z art. 57 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa.

Wnioskiem z dnia 7 lipca 2021 r. stanowiącym modyfikację wniosku z dnia 20 listopada 2020 r. Fundacja EMANIO ARCUS zwróciła się m.in. o rozłożenie na 18 miesięcznych rat II raty (w wysokości 870,40 zł) wynikającej z ww. decyzji koncesyjnej. Do wniosku załączono proponowany harmonogram spłat.

W przypadku przedmiotowej raty opłaty koncesyjnej, wniosek wpłynął przed upływem terminu do jej wniesienia (termin płatności II raty upływał 28 lutego 2021 r.), a co za tym idzie, brak było podstaw do naliczenia od niej odsetek za zwłokę.

W tym miejscu należy wskazać, że ze względu na brak regulacji szczególnych w przepisach u.f.p., zgodnie z art. 67 ust. 1 ustawy o finansach publicznych, do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieuregulowanych niniejszą ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

Tym samym Organ rozkładając przedmiotową należność na raty zobligowany był do ustalenia opłaty prolongacyjnej dla każdej z osiemnastu rat (art. 57 § 1 o.p. w zw. z art. 67 ust. 1 u.f.p.).

2. Jak już wcześniej wskazano, z art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p. wynika, że organ może udzielić przedmiotowej ulgi polegającej na rozłożeniu na raty całości albo części należności jeżeli spełnione zostały następujące przesłanki: złożony został wniosek przez zobowiązanego oraz udzielenie ulgi jest uzasadnione względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.

W wyroku NSA z dnia 30 lipca 2014 r. (sygn. akt II GSK 794/13, LEX nr 1582003) podniesiono, iż: *przesłanki "względy społeczne lub gospodarcze" oraz "uzasadniony interes Skarbu Państwa", to pojęcia nieostre. Przy tego rodzaju niedookreślonych pojęciach nie ma swobodnej wykładni prawa bez obowiązku precyzyjnego jego wyjaśnienia oraz posługiwania się zasadami prawa, a także ocenami pozaprawnymi, ponieważ proces interpretacji pojęć nieostrych jest elementem wykładni (por. wyrok NSA z dnia 25 lutego 1997 r. sygn. akt II SA/Lu 582/96). Proces interpretacji musi być determinowany realiami stanu faktycznego sprawy. Interes publiczny należy rozumieć nie tylko jako potrzebę zapewnienia maksymalnych środków po stronie budżetu Państwa, ale też jako ograniczenie jego ewentualnych wydatków np. na zasiłki dla bezrobotnych, czy pomoc społeczną.*

Zgodnie z wyrokiem WSA w Białymstoku z dnia 15 maja 2019 r. (sygn. akt I SA/Bk 125/2019, LEX nr 2682063): *ważne względy społeczne lub gospodarcze zobowiązanego to sytuacja, gdy z powodu nadzwyczajnych przypadków losowych lub szczególnego splotu okoliczności nie jest on w stanie uregulować zaległości podatkowej, przy czym nie można ich utożsamiać z subiektywnym przekonaniem dłużnika. O istnieniu względów społecznych lub gospodarczych zobowiązanego decydować powinny kryteria zobiektywizowane, zgodnie z powszechnie aprobowaną hierarchią wartości. Trzeba jednak mieć też na uwadze i to, że względy ogólnospołeczne wymagają, żeby zobowiązania były realizowane, a zobowiązany nie był pochopnie z nich zwalniany. W cytowanym wyroku podkreślono, iż nie każde trudności finansowe mogą uzasadniać zastosowanie ulgi w spłacie zobowiązania, lecz tylko takie, które w konkretnych okolicznościach wiązałyby się z zagrożeniem istotnego interesu zobowiązanego.*

Przesłanka interesu społecznego lub gospodarczego wymaga w pierwszej kolejności ustalenia sytuacji majątkowej wnioskodawcy oraz skutków ekonomicznych, jakie wystąpią dla wnioskodawcy w przypadku realizacji zobowiązania bez zastosowania ulgi. Z treści orzeczeń zapadłych na gruncie ustawy o zobowiązaniach podatkowych wynika, że przesłankę względów społecznych lub gospodarczych interpretowano podobnie do obecnego ujęcia interesu podatnika. Zgodnie z orzecznictwem sądowym w szczególności nie jest uzasadnione ograniczanie rozumienia tych przesłanek do wyłącznie nieprzewidzianych zdarzeń losowych, a za wypadki społecznie uzasadnione należy uznać te, w których zapłata naruszałaby elementarne

zasady sprawiedliwości i praworządne relacje między obywatelem a państwem. Za szczególnie uzasadnione względy społeczne uznano sytuacje, w których wyegzekwowanie należności wpłynie znacznie na obniżenie zdolności płatniczych, podważy warunki egzystencji rodziny zobowiązanego lub spowoduje upadek przedsiębiorstwa (por. P. Majka Komentarz do art. 57 ustawy o finansach publicznych WKP, 2019).

Jak wskazał WSA w Lublinie w wyroku z dnia 20 marca 2019 r. (sygn. akt I SA/Lu 878/2018, LEX nr 2642270), użyte w przepisie art. 64 ust. 1 u.f.p., sformułowanie "może" wskazuje, że organ orzekający w przedmiocie udzielenia ulgi korzysta ze swobody uznania administracyjnego. Uznaniowy charakter decyzji w tego rodzaju sprawach wyraża się w tym, iż organ ma prawo wyboru rozstrzygnięcia, może zatem w przypadku stwierdzenia przesłanek do udzielenia ulgi uwzględnić wniosek lub odmówić jego uwzględnienia. Uznanie administracyjne nie powinno i nie może oznaczać dowolności. Oznacza to, że wybór kierunku rozstrzygnięcia może być swobodny, ale winien wynikać z wszechstronnego i dogłębnego rozważenia wszystkich okoliczności faktycznych sprawy.

Wydając decyzję o charakterze uznaniowym organ obowiązany jest do rzetelnej analizy wszystkich okoliczności sprawy w celu stwierdzenia, czy zostały spełnione przesłanki określone w przepisach prawa. Jednocześnie obowiązkiem składającego wniosek o udzielenie ulgi jest przedstawienie, zgodnie z prawidłowo doręczonym wezwaniem, informacji o dochodach i wydatkach, z których wynikają możliwości dokonania spłaty należności. W innym wypadku Wnioskodawca naraża się na konsekwencje związane z odmową udzielenia wnioskowanej ulgi.

3. W dniu 30 czerwca 2020 r. do repozytorium KRS zostało dodane sprawozdanie finansowe Fundacji EMANIO ARCUS za rok 2020, obejmujące dane finansowe za rok 2019. Wynika z niego, że Wnioskodawca zanotował w 2019 r. przychody w kwocie 429 tys. zł oraz ujemny wynik finansowy w kwocie -267 tys. zł, natomiast w 2020 r. nastąpił znaczący wzrost wartości przychodów, które kształtowały się na poziomie 1.860 tys. zł, a rok został zamknięty z zyskiem netto w kwocie 369 tys. zł.

Wartość kapitału obrotowego netto w tym okresie wyniosła 794 tys. zł, przy czym w piśmie z dnia 7 lipca 2021 r. Wnioskodawca zawarł oświadczenie, że posiadane przez Fundację EMANIO ARCUS środki finansowe nie dotyczą działalności związanej z przedmiotem wniosku, natomiast są przeznaczone na inne cele statutowe Fundacji.

Wnioskodawca poinformował, że prowadzi od 2012 r. działalność skierowaną na pomoc osobom niepełnosprawnym i wykluczonym społecznie i w tym celu zrealizował do tej pory 30 projektów na rzecz potrzebujących przy współpracy z samorządami, instytucjami państwowymi oraz innymi organizacjami pozarządowymi. Od 2018 r. Fundacja posiada status Organizacji Pożytku Publicznego.

W 2019 r. Fundacja utworzyła Zakład Aktywności Zawodowej, w którym zatrudnienie znajduje 10 osób ze znacznym oraz 8 osób z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności. Jest to oddzielny podmiot Fundacji, na który otrzymywane jest dofinansowanie ze środków publicznych, tj. Województwa Mazowieckiego i Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Środki, które wpływają na konto z tytułu sprzedaży wyrobów i usług Zakładu, mogą być przeznaczone jedynie na jego działalność (Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 17 lipca 2012 r. w sprawie zakładów aktywności zawodowej).

Radio w założeniach miało być finansowane z dochodów z audycji sponsorowanych oraz reklam, co w obecnej sytuacji stało się mocno ograniczone.

4. Mając powyższe na uwadze KRRiT uznała, że za udzieleniem ulgi w postaci rozłożenia na raty opłaty koncesyjnej przemawiały względy społeczne oraz gospodarcze, a także możliwości płatnicze zobowiązanego. W związku z powyższym KRRiT uznała, że spełnione zostały przesłanki z art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p. W dniu 16 września 2021 r. KRRiT podjęła uchwałę Nr 226/2021, w której upoważniła Przewodniczącego KRRiT m.in. do: 1) rozłożenia na 18 rat II raty w wysokości 870,40 zł wynikającej z decyzji Nr 758/2019-R z dnia 20 grudnia 2019 r. 2) ustalenia wysokości rat oraz terminów ich płatności; 3) określania wysokości opłat prolongacyjnych i terminu ich płatności.

Wobec tego należało postanowić jak na wstępie.

Zgodnie z art. 127 § 3 w związku z art. 129 § 1 i § 2 k.p.a., Stronie przysługuje prawo do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w terminie czternastu dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Na podstawie art. 52 § 3 w związku z art. 3 § 2 pkt 1, art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm., dalej jako: p.p.s.a.), Strona może bez skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Wpis od skargi wynosi 200 zł.

Zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, a także zgodnie z art. 252 § 2 oraz art. 254 p.p.s.a., Strona może złożyć wniosek o przyznanie prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych i/lub ustanowienie w sprawie adwokata albo radcy prawnego. Wniosek ten jest wolny od opłat. Wniosek o przyznanie prawa pomocy składa się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na urzędowym formularzu. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym.

W myśl art. 127a w związku z art. 127 § 3 k.p.a., w trakcie terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy składa się na piśmie Przewodniczącemu KRRiT. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza brak możliwości zaskarżenia decyzji do sądu.

Witold Kołodziejcki
Dokument podpisany elektronicznie

Otrzymują:

1. **Fundacja EMANIO ARCUS**, ul. Jagiellońska 10, 05-120 Legionowo;
2. a/a.